

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 231. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm7651/facsimile.pdf (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Broder, paa hvis Beskyning han var blevet saa lykkelig; thi denne Epise, sagde hun, har end ikke blot staaet dig Forstands og Bestalenheds Tjyde, men ogsaa god Lykke i Kamp og Krig! Dertil svarede Erik: at staae sin Broder bi, er Noget man drives til af sit eget Hjerte, thi det er jo en Starns Fugl, der gjør i sin egen Rede. Krage sagde nu til, at naar de kaldte paa hende ved Navn, skulde hun strax være hos dem med Hjelp, da hun formede sig en vis Forbindelse med de Himmelske havde noget Guddommeligt ved sig, men det Middel maatte de kun gribe til i yderste Nødsfald. Røller, sagde hun endelig, har været Lykken saa nær, at jeg veed han i Fremtiden dog immer vil kunne spore dens Gunst, og heraf seer man, at hun i Grunden ikke sørgede nær saa meget over Røllers Baneheld, som hun ærgrede sig over sin egen Uforsigtighed, thi det ansaae kloge Folk i gamle Dage for den største Skam, at tage sig selv ved Næsen og hidses i sine egne Garn.

Naar Krage og Regner fulgte nu Brødrene ned til Stranden, og saae dem gaae om Bord paa et og samme Skib, og med to andre Skibe gaae under Seil ad Danmark til.

Lykkelig og vel gik Reisen af lige til de danske Kyster, men der opdagede Erik syv danske Skibe i Nabolaget, og udstillede to Speidere, som kunde godt snakke dansk, og havde kastet Skjolen, for at de skulde gaae til Ddb og beklage sig over Erik, at han havde trukket Klædterne af dem, thi derved meende han, de kunde desbedre faae Leilighed til at udforske og bringe ham vis Besked om Alt. Det lykkedes, Speiderne fandt meget kærtlig Modtagelse hos Ddb, og vidste, som spidserede Stovere, at snappe op hvert Ord han sagde, hvorpaa de da forstod, at næste Morgen ganske tidlig vilde han see at komme bag paa Fienden, og lukke hans Dine inden han fik dem ret op, fordi Folk er sædvanlig aldrig mere dorste og utidige

